Nā hanc ſe ꝓficiſcentē ihieroſoli
mā ſcripſiſſe teſtat̃ cū corinthios
⁊ alios iaꝫ añ ut miniſteriū qḋ ſe
cū portaturus erat colligerent lit
teris adhortatus ſit. Sꝫ inde intel
ligi quidā volunt ita oēs epiſto
las ordinatas ut p̄ma poneretur
q̄uis poſterior fuerit deſtinata
ut ꝑ ſingulas epl'as gradibꝰ ad
ꝑfectiora veiret̃. Romanorū nāqꝫ
pleriqꝫ tā rudes erant ut nō intel
ligerent dei ſe grā ⁊ ñ ſuis meritiſ
eē ſaluatoſ ⁊ ob hoc duo inter ſe
ꝑpl'i ꝯflictarent. Idcirco illos indi
gere aſſerit corrigi: vitia gentilita
tis p̄ora cōmemorās. Corinthijſ
aūt iam dicit ſciētie grām eē ꝯceſ
ſam ⁊ nō tam oēs increpat q̄ cur
peccātes nō increpauerīt rep̄hen
dit ſicut ait. Audit̃ int̃ vos forni
catio. Et iteꝝ. Congregatis vobis
cū meo ſpū trādere huiuſmodi ſa
thane. In ſcd'a vero laudāt̃ ⁊ ut
magis ac magiſ ꝓficiāt ꝯmonēt̃
Galathe vero iaꝫ nulliꝰ criminis
arguūt̃ ñ hoc tm̄ q̄ callidiſſimis
pſeudo apl'is crediderīt. Epheſij ſa
ne nulla rep̄henſiōe ſꝫ multa lau
de ſunt digni. q̄ fidē aplicā ſerua
uerūt. Philipēſes etiā multo ma
gis collaudant̃ qui nec audiē q̄
dem falſos apl'os voluerīt. Theſ
ſalonicenſes nihilominꝰ in dua
bꝰ epl'is ōni laude ꝓſequit̃ eo q̄
nō ſolū fideꝫ inconcuſſam ſeruaue
rint veritatis. ſꝫ etiā in ꝑſecutione
ciuiū fuerint ꝯſtantes inuicti. Co
loſēſes aūt tales erant ut cuꝫ ab
apl'o viſi corꝑaliter nō fuiſſent.
hac laude digni haberēt̃. Et ſi cor
poē inq̄t abſens ſū. ſꝫ ſpū vobiſcū
ſū gaudēs ⁊ videns ordinē veſtꝝ

De hebreis vero q̄d dicendū ē q̄ꝝ
theſſalonicēſes q̄ plurimū lauda
ti ſūt. imitatores facti eē dicūtur.
Sicut ipſe ait. Et vos fratres imita
tores facti eſtiſ eccl'iaꝝ dei que ſūt
ī iudea. eadē eñ paſſi eſtiſ ⁊ vos a
ꝯtribulibꝰ veſtris q̄ ⁊ illi a iudeiſ
Apud ipſoſqꝫ hebreos eadē ꝯme
morat dicens. Nā ⁊ vinctis ꝯpaſ
ſi eſtis ⁊ rapinā bonoꝝ veſtroruꝫ
cū gaudio ſuſcepiſtiſ ꝯgnoſcētes
vos hr̃e meliorē ⁊ manētē ſbaꝫ.

Explicit ꝓlogus gnāl' in oēs
epl'as. Incipit ꝓlogꝰ ſpālis
in epl'am ad Romanos.

Romani ſunt q̄ ex iu
deis ⁊ gentibꝰ credi
derūt. Hij ſupba cō
tencōne volebāt ſe
alterutꝝ ſupponere
Nā iudei dicebant. Nos ſumꝰ po
pulꝰ dei q̄s ab initio dilexit et vo
uit. nos circūciſi ex gñe abrahaꝫ
ſancta deſcēdimꝰ ex ſtirpe ⁊ notꝰ
retro apud iudeā tm̄ deuſ. Nos de
egipto ſignis dei ⁊ virtutibꝰ libe
rati mare ſicco ꝑtrāſiuimꝰ pede cū
inimicos noſtros grauiſſimi flu
ctus inuoluerēt. Nob' pluit māna
dñs ī deſerto ⁊ quaſi filijs ſuis cele
ſte pabulū miniſtrauit. Nos die
noctuqꝫ ī colūna nubis igniſqꝫ p̄
ceſſit ut nob' in inuio iter oſtēderet
Atqꝫ ut cetera eiꝰ circa nos immē
ſa bñficia taceamꝰ. nos ſoli digni
fuimꝰ dei legē accipe ⁊ vocē dei lo
quentis audire. eiuſqꝫ ꝯgnoſcere
voluntatē In q̄ lege nob' ꝓmiſſuſ
eſt xp̄s. Ad q̄s etiā ipē ſe veniſſe
teſtatus eſt dicēs. nō veni niſi ad

oues que perierãt dom⁹ iſrł cum
vos canes potius q̄ hoĩes appel
lauerit. Equũ ne ergo ẽ ut ydola
hodie deſerentes quib⁹ ab initio
deſeruiſtis nobis cõparemi ⁊ nõ
potius in proſelitoꝝ locũ ex legis
auctoritate ⁊ cõſuetudine depute
mini. Et hoc ipm̄ non merebami
niſi q꜡ larga ſemp̄ dei clemẽtia vo
luit vos ad noſtrã imitacõez ad
mittere. Gentes etiã e cõtrario re
ſpondebãt. Quanto eñ maiora er
ga vos dei beneficia narraueritis
tanto maioris vos criminis reos
eẽ mõſtrabitis. Semper eñ hijs
oĩbus extitiſtis ingrati. Nã ipſis
pedibus quib⁹ aridũ mare trãſi
ſtis: ludebatis ante ydola que fe
ciſtis ⁊ ipõ ore quo paulo añ ob
necẽ aduerſarioꝝ dño cãtauera
tis ſimulacra vobis fieri popoſci
ſtis: illis ocul' quibus venerando
deum in nube vel igne conſpicere
ſolebatis: ſimulac̄ intuebamini.
Manna q̄ꝫ vobis faſtidio fuit ⁊ ſẽ
per in deſerto cõtra dominũ mur
muraſtis: ad egiptũ vñd vos ma
nu valida eiecerat redire cupien
tes. Quid plura. ⁊c. Ita patres vr̃i
crebra prouocacõne dominũ irri
tauerunt ut omnes ĩ heremo mo
rerentur nec plus ex ſeniorib⁹ eo
rum q̄ duo homines terram re
promiſſionis intrarent. Sꝫ quid
antiqua replicamus cum etiaꝫ ſi
illa minime feciſſetis de hoc ſolo
nemo vos dignos venia indica
ret q꜡ dominũ criſtũ ꝓphetaꝝ ſem
per vobis vocibus repromiſſum
nõ ſolũ ſuſcipere noluiſtis ſꝫ etiaꝫ
morte peſſima peremiſtis. Quem
ut nos ꝯgnouimus ſtatim credi

dimus: cũ nobis de eo antea non
fuerit predicatũ. Vñd ꝓbatur q꜡
ydolis ſeruiuimus non obſtina
tioni mẽtis. ſed ignorantie depu
tandũ. Qui enim cognitũ ilico ſe
q̄mur: oli vtiq̄ꝫ ſequeremur ſi an
tea ꝯgnouiſſemus. Sic autẽ vos
de generis nobilitate iactatis: q̄
ſi non morum imitatio magis q̄
carnalis natiuitas filios vos fa
tiat eſſe ſanctoruꝫ. Denicq̄ꝫ eſau ⁊
yſmahel cum de ſtirpe ſint abrahe
minime tamẽ in filios reputãtur
Hijs taliter altercãtibus apoſto
lus ſe medium interponens: ita
partiũ dirimit queſtiões ut neu
trum eoruꝫ ſua iuſtitia ſaluteꝫ me
ruiſſe confirmet. ambos vero po
pulos ⁊ ſcienter et grauiť deliq̄ſ
ſe: iudeos q꜡ per preuaricationem
legis deũ inhonorauerint. gentes
vero q꜡ cũ ꝯgnitũ de creatura crea
torẽ ut deũ debuerit venerari: glo
riã ei⁹ in manufacta mutauerint
ſimulacra. vtroſq̄ꝫ etiaꝫ ſimiliter
veniam conſecutos: equales eſſe
veraciſſima ratione demonſtrat.
preſertim cum in eadeꝫ lege predi
ctũ ⁊ iudeos ⁊ gẽtes ad xp̄i fideꝫ
vocãdos eẽ oñdat. Quã ob reꝫ vi
ciſſim eos humiliãs ad pacẽ ⁊ cõ
cordiã cohortať.

Explicit ꝓlog⁹ ſpecial'. Inci
pit argumentũ.

Romani ſũt ꝑtis ytalie
Hij ꝑuenti ſũt a falſis
apl'is ⁊ ſb̄ noĩe dñi nr̃i
ihu xp̄i ĩ legẽ ⁊ ꝓphas
erãt īducti. Hos reuocat apl's ad
verã ⁊ euãgelicã fidẽ ſcribẽs eis a
corintho.

Explicit argumentũ.